

Arrest

nr. 242 416 van 19 oktober 2020
in de zaak RvV X / II

In zake: X

**Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat J. HARDY
Rue des Brasseurs 30
1400 NIVELLES**

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de minister van Sociale Zaken en Volksgezondheid, en van Asiel en Migratie, thans de Staatssecretaris voor Asiel en Migratie.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Libanese nationaliteit te zijn, op 8 mei 2020 heeft ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging en de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de minister van Sociale Zaken en Volksgezondheid, en van Asiel en Migratie van 9 april 2020 tot weigering van verblijf van meer dan drie maanden zonder bevel om het grondgebied te verlaten (bijlage 20).

Gezien titel I *bis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de beschikking houdende de vaststelling van het rolrecht van 13 mei 2020 met referentnummer X

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 2 september 2020, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 29 september 2020.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken M. BEELEN.

Gehoord de opmerkingen van advocaat J. BRAUN, die *loco* advocaat J. HARDY verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat M. DUBOIS, die *loco* advocaat E. MATTERNE verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

Verzoeker huwde op 4 mei 2019 met de Belgische B. M.

Hij diende op 6 mei 2019 een eerste aanvraag in van een verblijfskaart van een familielid van een burger van de Unie, in functie van zijn Belgische echtgenote.

Op 30 oktober 2019, met kennisgeving op 4 november 2019, neemt de gemachtigde van de bevoegde minister de beslissing tot weigering van verblijf van meer dan drie maanden zonder bevel om het grondgebied te verlaten omdat geen bewijzen van ziektekostenverzekering en bestaansmiddelen werden overgemaakt.

Verzoeker diende op 5 november 2019 een tweede aanvraag in van een verblijfskaart van een familielid van een burger van de Unie, opnieuw in functie van zijn Belgische echtgenote B. M.

Op 9 april 2020 werd beslist tot weigering van verblijf van meer dan drie maanden zonder bevel om het grondgebied te verlaten onder de vorm van een bijlage 20.

Dit is de bestreden beslissing met de volgende redengeving:

“(…)

In uitvoering van artikel 52, §4, 5de lid van het koninklijk besluit van 8 oktober 1981 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, wordt de aanvraag van een verblijfskaart van een familielid van een burger van de Unie, die op 5.11.2019 werd ingediend door:

Naam: D.

Voorna(a)m(en): S.

Nationaliteit: Libanon

Geboortedatum: 20.04.1966

Geboorteplaats: J.

Identificatienummer in het Rijksregister: (...)

Verblijvende te/verklaart te verblijven te: (...)

om de volgende reden geweigerd:

De betrokkene voldoet niet aan de vereiste voorwaarden om te genieten van het recht op verblijf van meer dan drie maanden in de hoedanigheid van familielid van een burger van de Unie of van ander familielid van een burger van de Unie.

Artikel 40ter, §2 van de Vreemdelingenwet stipuleert als volgt:

“§2 De bepalingen van dit hoofdstuk zijn van toepassing op de volgende familieleden van een Belg die niet zijn recht van vrij verkeer en verblijf op het grondgebied van de lidstaten heeft uitgeoefend krachtens het Verdrag betreffende de Europese Unie en het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie: 10 de familieleden bedoeld in artikel 40bis, § 2, eerste lid, 1° tot 3°, mits zij de Belg die het recht op gezinshereniging opent vergezellen of zich bij hem voegen;

Artikel 40ter van de wet van 15.12.1980 stelt dat bij een aanvraag gezinshereniging "de familieleden bedoeld in het eerste lid, 1 moeten bewijzen dat de Belg :

1 ° beschikt over stabiele, toereikende en regelmatige bestaansmiddelen. Aan die voorwaarde wordt geacht te zijn voldaan indien de bestaansmiddelen ten minste gelijk zijn aan honderdtwintig procent van het bedrag bedoeld in artikel 14, § 1, 3°, van de wet van 26 mei 2002 betreffende het recht op maatschappelijke integratie en zoals geïndexeerd volgens artikel 15 van voormelde wet.

Bij het beoordelen van deze bestaansmiddelen wordt rekening gehouden met hun aard en regelmatigheid. Er wordt daarentegen geen rekening gehouden met de middelen verkregen uit het leefloon, de financiële maatschappelijke dienstverlening, de kinderbijlagen en toeslagen, de inschakelingsuitkeringen en de overbruggingsuitkering. De werkloosheidsuitkering komt alleen in aanmerking indien de Belg bewijst dat hij actief werk zoekt.”

Volgende documenten worden voorgelegd:

- Attest Outplacementbegeleiding VDAB dd. 12.06.2019; Brief M. dd. 29.05.2019

- Betekening van opzegging arbeidsovereenkomst dd. 30.01.2019 M.; Overeenkomst betreffende de verlenging van de opzegtermijn dd. 8.02.2019

- Aanvraagformulier RVA dd. 8.05.2019

- Attest betalingen werkloosheid voor de periode april tot oktober 2019

- Bewijzen van online sollicitaties (dd. 9.12.2019, 26.11.2019, 17.11.2019, 15.11.2019)

- Bewijzen van inschrijving bij F. J. (ongedateerd); inschrijving bij Randstad Belgium NV dd. 8.03.2019, Inschrijvingsformulier Synergie dd. 23.07.2019

- Attest vertrek vakantiegeld M. dd. 2.05.2019; Attest vervroegd vakantiegeld M. dd. 2.05.2019; Loonfiches M. februari tot april 2019

Uit het meeste recente gegevens blijkt dat de referentiepersoon een werkloosheidsvergoeding ontvangt. Echter, gelet dat de referentiepersoon niet heeft aangetoond dat ze heden actief op zoek is naar werk, dan wel is vrijgesteld van deze verplichting, kunnen de voorgelegde werkloosheidsuitkeringen niet in aanmerking worden genomen bij de beoordeling van de bestaansmiddelen. Enkel een paar online sollicitaties en een mogelijkheid tot outplacement (juni 2020) zijn onvoldoende om aan te tonen dat de referentiepersoon heden actief op zoek is naar werk.

De behoefteanalyse overeenkomstig art. 42, §1, tweede lid van de wet van 15.12.1980 is in dit geval overbodig.

Er werd immers niet vastgesteld dat de bestaansmiddelen ontoereikend zijn, wel dat ze volgens de voorwaarden overeenkomstig art. 40ter van de wet van 15.12.1980 niet mee in overweging kunnen genomen worden bij de beoordeling van de bestaansmiddelen.

Betrokkene voldoen dan ook niet aan de vereiste voorwaarden van artikel 40ter van de wet van 15.12.1980 om het verblijfsrecht in België te verkrijgen op basis van gezinshereniging.

*Het recht op verblijf wordt geweigerd aan betrokkene. Het AI van betrokkene dient te worden ingetrokken.
(...)"*

2. Onderzoek van het beroep

2.1. Verzoeker voert in een enig middel de schending aan van: “- artikelen 40ter, 42 en 62 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en verwijdering van vreemdelingen (hierna, “de vreemdelingenwet”);

- artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de formele motivering van de bestuurshandelingen en schending van;

- de algemene beginselen van behoorlijk bestuur, en namelijk het administratief rechtsbeginsel van de zorgvuldige voorbereiding van bestuurshandelingen, het vertrouwensbeginsel, en het verdedigingsrecht in combinatie met een schending van het beginsel van procedureel medewerking;”

Hij meent tevens dat er een kennelijke appreciatiefout werd begaan.

Het enig middel wordt als volgt vooreerst theoretisch toegelicht:

“1. AANGEHAALDE NORMEN

Artikel 40ter VW:

“§ 1 - De familieleden bedoeld in artikel 40bis, § 2, van een Belg die zijn recht op vrij verkeer heeft uitgeoefend overeenkomstig het Verdrag betreffende de Europese Unie en het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie, zijn onderworpen aan dezelfde bepalingen als de familieleden van een burger van de Unie.

§ 2. De bepalingen van dit hoofdstuk zijn van toepassing op de volgende familieleden van een Belg die niet zijn recht van vrij verkeer en verblijf op het grondgebied van de lidstaten heeft uitgeoefend krachtens het Verdrag betreffende de Europese Unie en het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie:

1° de familieleden bedoeld in artikel 40bis, § 2, eerste lid, 1° tot 3°, mits zij de Belg die het recht op gezinshereniging opent vergezellen of zich bij hem voegen;

2° de familieleden bedoeld in artikel 40bis, § 2, eerste lid, 4°, mits het de vader en moeder van een minderjarige Belg betreft die hun identiteit bewijzen door middel van een geldig identiteitsdocument en zij de Belg die het recht op gezinshereniging opent vergezellen of zich bij hem voegen.

De familieleden bedoeld in het eerste lid, 1°, moeten bewijzen dat de Belg:

1° beschikt over stabiele, toereikende en regelmatige bestaansmiddelen. Aan die voorwaarde wordt geacht te zijn voldaan indien de bestaansmiddelen ten minste gelijk zijn aan honderdtwintig procent van het bedrag bedoeld in artikel 14, § 1,3°, van de wet van 26 mei 2002 betreffende het recht op maatschappelijke integratie en zoals geïndexeerd volgens artikel 15 van voormelde wet. Bij het

beoordelen van deze bestaansmiddelen wordt rekening gehouden met hun aard en regelmatigheid. Er wordt daarentegen geen rekening gehouden met de middelen verkregen uit het leefloon, de financiële maatschappelijke dienstverlening, de kinderbijslagen en toeslagen, de inschakelingsuitkeringen en de overbruggingsuitkering. De werkloosheidsuitkering komt alleen in aanmerking indien de Belg bewijst dat hij actief werk zoekt.

Deze voorwaarde is niet van toepassing indien alleen zijn minderjarige familieleden bedoeld in artikel 40bis, § 2, eerste lid, 3°, de Belg vergezellen of zich bij hem voegen.

2° beschikt over voldoende huisvesting die hem in staat stelt zijn familielid of familieleden die hem vergezellen of zich bij hem voegen te herbergen en die voldoet aan de voorwaarden opgelegd aan een onroerend goed dat als hoofdverblijfplaats wordt verhuurd zoals bepaald in artikel 2 van Boek III, Titel VIII, Hoofdstuk II, Afdeling 2, van het Burgerlijk Wetboek. De Korting bepaalt, bij een besluit vastgesteld na overleg in de Ministerraad, de wijze waarop de Belg bewijst dat het onroerend goed aan de opgelegde voorwaarden voldoet.

3° beschikt over een ziektekostenverzekering die de risico's in België voor hem en zijn familieleden dekt. Als een attest van geen huwelijksbeletsel is afgegeven, wordt er naar aanleiding van het onderzoek van een aanvraag tot gezinshereniging gebaseerd op het voltrokken huwelijk, waarvoor het attest is afgegeven, geen nieuw onderzoek uitgevoerd, tenzij er nieuwe gegevens zijn.

Wat de personen betreft bedoeld in artikel 40bis, § 2, eerste lid, 1° en 2°, moeten de echtgenoten of de partners beiden ouder zijn dan eenentwintig jaar. Deze minimumleeftijd wordt echter teruggebracht tot achttien jaar indien de echtelijke band of het geregistreerd partnerschap dat als gelijkwaardig wordt beschouwd met het huwelijk reeds vóór de indiening van het verzoek tot gezinshereniging bestond of indien ze, in het geval van een wettelijk geregistreerd partnerschap, bewijzen dat ze vóór de indiening van het verzoek tot gezinshereniging minstens één jaar hebben samengewoond.

Onverminderd de artikelen 42ter en 42cjuater, kan aan het verblijf van een familielid van een Belg ook een einde worden gemaakt wanneer de voorwaarden van het tweede lid niet meer zijn vervuld.”

Artikel 42 VW :

« § 1. Het recht op een verblijf van meer dan drie maanden in het Rijk wordt zo snel mogelijk en ten laatste zes maanden volgend op de datum van aanvraag zoals bepaald in § 4, tweede lid, erkend aan de burger van de Unie en zijn familieleden onder de voorwaarden en voor de duur door de Koning bepaald overeenkomstig de Europese verordeningen en richtlijnen. Bij de erkenning wordt rekening gehouden met het geheel van de elementen van het dossier.

Indien aan de voorwaarde van het toereikend karakter van de bestaansmiddelen bedoeld in de artikelen 40bis, § 4, tweede lid, en 40ter, § 2, tweede lid, 1°, niet is voldaan, dient de minister of zijn gemachtigde, op basis van de eigen behoeften van de burger van de Unie die vervoegd wordt en van zijn familieleden te bepalen welke bestaansmiddelen zij nodig hebben om in hun behoeften te voorzien zonder ten laste te vallen van de openbare overheden. De minister of zijn gemachtigde kan hiervoor alle bescheiden en inlichtingen die voor het bepalen van dit bedrag nuttig zijn, doen overleggen door de vreemdeling en door elke Belgische overheid.

§ 2. Voor de burgers van de Unie wordt het recht op verblijf van meer dan drie maanden geconstateerd door een verklaring van inschrijving. Zij worden al naargelang het geval ingeschreven in het vreemdelingenregister of in het bevolkingsregister.

§ 3. Voor de familieleden van de burger van de Unie die zelf geen burgers van de Unie zijn, wordt het recht op verblijf geconstateerd door een verblijfsvergunning. Zij worden ingeschreven in het vreemdelingenregister. De geldigheidsduur van deze verblijfsvergunning is gelijk aan de voorziene periode van verblijf van de burger van de Unie die zij begeleiden of vervoegen en bedraagt ten hoogste vijf jaar vanaf de datum van afgifte.

§ 4. De verklaring van inschrijving en de verblijfsvergunning worden afgegeven volgens de modaliteiten door de Koning bepaald overeenkomstig de Europese verordeningen en richtlijnen.

Zij moeten ten laatste worden aangevraagd bij het verstrijken van een periode van drie maanden na de datum van binnenkomst bij het gemeentebestuur van de plaats waar men verblijft. Indien na het verstrijken van deze periode, geen verklaring van inschrijving of verblijfsvergunning wordt aangevraagd, kan er door de minister of zijn gemachtigde een administratieve geldboete van 200 euro geheven worden. Deze geldboete wordt geïnd overeenkomstig artikel 42octies. »

Artikel 62 VW. en artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de formele motivering van de bestuurshandelingen, verplichten de overheden om de individuele beslissingen op formele en materiele vlak te motiveren.

De motivering moet afdoende, passend, verifieerbaar, aanvaardbaar en relevant zijn. De Raad van State al duidelijk heeft gesteld dat de motivering van de bestuurshandelingen « doit être adéquate et le

contrôle s'étend à cette adéquation, c'est-à-dire l'exactitude, l'admissibilité et les pertinence des motifs » (RvS, 25 avril 2002, n° 105.385) en "que la décision fasse apparaître de façon claire et non équivoque le raisonnement de son auteur afin de permettre au destinataire de la décision de comprendre les justifications de celle-ci et, le cas échéant, de pouvoir la contester dans le cadre d'un recours et, à la juridiction compétente, d'exercer son contrôle à ce sujet» (RvV n° 100 300 van 29 maart 2013), en ook "en omettant de se prononcer sur le contenu des différents éléments précités, la partie défenderesse a failli à son obligation de motivation formelle." (RvV nr 95 594 van 22 januari 2013).

De controle van Uw Raad is geen opportuiniteitscontrole, maar het strekt zich uit tot de beoordeling van de "kennelijk onredelijke" aard van de genomen beslissing (kennelijke beoordelingsfout).

De administratieve rechtsbeginselen van goed bestuur en zorgvuldigheid verplichten de overheden om zich zorgvuldig te informeren om een beslissing te nemen (RvV nr. 115 993 van 19 december 2013). De Raad van State heeft de zorgvuldigheidsplicht als volgt omschreven : « veiller avant d'arrêter une décision, à recueillir toutes les données utiles de l'espèce et de les examiner soigneusement, afin de prendre une décision en pleine et entière connaissance de cause » (RvS, 23 februari, 1966, n°58.328) ; « [procéder] à un examen complet et particulier des données de l'espèce, avant de prendre une décision» (RvS, 31 mei 1979, n°19.671) ; «le devoir de minutie ressortit aux principes généraux de bonne administration et oblige l'autorité à procéder à une recherche minutieuse des faits, à récolter les renseignements nécessaires à la prise de décision et à prendre en considération tous les éléments du dossier, afin quelle puisse prendre sa décision en pleine connaissance de cause et après avoir raisonnablement apprécié tous les éléments utiles à la résolution du cas d'espèce » (RvS nr 220.622 van 17 september 2012).

De administratieve principe van procedurele medewerking impliceert niet dat er een dialoog moet ontstaan tussen de betrokkene en de administratie maar veronderstelt wel dat de administratie de betrokkene de gelegenheid geeft om zijn eventuele opmerkingen te maken. Evenzo, het beginsel impliceert dat als meer informatie of documenten nodig zijn om met kennis van zaken een beslissing te kunnen nemen, dan moet de administratie deze opvragen aan betrokkene (CCE n° 121 846 van 31 maart 2014; CCE n° 42.353 van 26 april 2010). Dit beginsel legt ook aan de administratie de verplichting op om betrokkene te leiden en hen de nuttige informatie door te geven van wat van hen wordt verwacht. Uw Raad (arrest n° 121 846 van 31 maart 2014) : « Le montant des revenus perçus par l'épouse du requérant étant clairement démontré, le Conseil estime, eu égard au principe de collaboration procédurale, que si la partie défenderesse s'estimait insuffisamment informée quant à leur valeur brute ou nette, il lui appartenait de permettre au requérant d'apporter une information complémentaire à cet égard. Force est donc d'observer que le constat de l'ignorance de la valeur brute ou nette des montants perçus par l'épouse du requérant ne peut suffire à justifier que « On ne peut peut (sic) donc apprécier justement si les moyens de subsistance (sic) effectifs (nets) atteignent les 120 % du RIS."

Vervolgens licht het middel concreet toe :

"2. UITEENZETTING VAN DE ONDERDELEN VAN HET MIDDEL

2.1.EERSTE ONDERDEEL

Het vertrouwensbeginsel, het principe van medewerking, het zorgvuldigheidsplicht en het materiele motiveringsplicht werden geschonden omdat aan verzoekende partij niet werd vermeld dat bijkomende bewijzen nodig waren om aan te tonen dat zijn echtgenote « actief op zoek is naar werk », noch door de gemeentediensten, noch door verwerende partij. Er werd ook niet gevraagd naar een actualisatie van zijn dossier, hoewel verwerende partij hem verwijt geen bijkomende stukken na 04.02.2020 te hebben voorgelegd.

De aanvraag werd op 05.11.2019 geregistreerd door de gemeentediensten, en in de loop van deze aanvraag werden veel bijkomende en recente bewijzen voorgelegd:

- 15.11.2019: sollicitatie voor de functie "polyvalent medewerker grootwarenhuis" via Synergie;
- 17.11.2019: sollicitatie voor de functie "flexijob verkoop bakkerij (m/v) via Konvert;
- 24.11.2019: sollicitatie voor de functie "winkelmedewerker bakkerij (m/v)" via Konvert;
- 3.12.2019: sollicitatie voor de functie "schoonmaakmedewerker avonddienst (m/v)" via Konvert;
- 4.12.2019: sollicitatie voor de functie "inpakkers weekend met extra bijhorende functie (m/v)" via Konvert;

- 08.03.2019: inschrijving bij Randstad;
- 23.07.2019: inschrijving bij Synergie;
- Inschrijving bij Forum jobs;
- Bewijs van mogelijkheid tot outplacement voor juni 2020.

Verzoeker had tot op 04.02.2020 om stukken voor te leggen ter staving van zijn aanvraag (zie bijlage 19ter).

Had verwerende partij later meer (actuele) documenten gewenst, dan moest zij dit aan meedelen en hem tijd geven om bijkomende documenten voor te leggen.

Indien hem dit werd gevraagd, had verzoeker nog bijkomende documenten kunnen voorleggen met betrekking tot de actieve zoektocht naar een job van zijn echtgenote, o.a.:

- 10.12.2019: inschrijving bij Accent jobs for People NV (stuk 3);
 - 30.12.2019: bewijs of online sollicitatie via ASAP.be (stuk 4);
 - 17.01.2020: sollicitatie voor de functie “inpakker in 2 ploegen OF nachtploeg (m/v)” via Konvert (stuk 5);
 - 22.02.2020: sollicitatie voor de functie “polyvalent medewerker grootwarenhuis” via Synergie (stuk 6);
 - 16.04.2020: sollicitatie voor de functie “winkelbediende deeltijds” bij lidl (stuk 7)
- o 27.04.2020: mislukte sollicitatie (stuk 8);
- 29.04.2020: sollicitatie voor de functie “poetshulp met dienstencheques” via I-Mens (stuk 9).

Het middel is gegrond.

2.2. TWEEDE ONDERDEEL

Verwerende partij motiveert niet haar beslissing op een afdoende noch passende wijze, daar bij de lezing van de motivering verzoekende partij niet in staat is om te begrijpen waarom de verschillende voorgelegde documenten niet afdoende zijn om aan te tonen dat de referentiepersoon “actief werk zoekt”. Verwerende partij is ook schuldig aan een manifeste appreciatie fout daar de door verzoeker voorgelegde documenten op redelijke wijze aantonen dat zijn echtgenote “actief werk zoekt”. Verwerende partij houdt niet rekening met alle nuttige elementen van de zaak en de specifieke situatie van verzoeker en zijn echtgenote.

Op het moment van het versturen van de aanvraag naar verwerende partij (04.02.2020), was de vrouw van verzoeker werkloos sinds 28.04.2019 (laatste dag van haar opzeggingstermijn), i.e. 9 maanden. Deze periode kan niet worden gelijkgesteld met langdurige of buitensporige werkloosheid.

Gedurende deze periode is de vrouw van verzoeker actief op zoek naar werk geweest.

De documenten in het administratieve dossier getuigen van deze vasthoudendheid.

De vrouw van verzoeker heeft alle kansen aan haar kant gezet om zo snel mogelijk een nieuwe job te vinden. Nog voor het einde van haar opzegtermijn in april 2019, had ze zich al aangemeld bij het uitzendbureau Randstad. Vervolgens heeft ze zich ook ingeschreven bij Synergie en Forum Jobs.

- 08.03.2019: inschrijvingsattest - Randstad
- Een “attest outplacementbegeleiding” van de outplacement kantoor “(...)”, dd 12.06.2019 voor juni 2020 (!)
- 23.07.2019: inschrijvingsformulier - Synergie
- Inschrijvingsfiche — Forum Jobs

Na het indienen van de aanvraag werden er nog bijkomende bewijzen voorgelegd:

- 15.11.2019: sollicitatie voor de functie “polyvalent medewerker grootwarenhuis” via Synergie
- 17.11.2019: sollicitatie voor de functie “flexijob verkoop bakkerij (m/v) via Konvert
- 24.11.2019 : sollicitatie voor de functie “winkelmedewerker bakkerij (m/v)” via Konvert
- 3.12.2019: sollicitatie voor de functie “schoonmaakmedewerker avonddienst (m/v)” via Konvert
- 4.12.2019: sollicitatie voor de functie “inpakkers weekend met extra bijhorende functie (m/v)” via Konvert

In de bestreden beslissing, wijst verweerster deze documenten al zonder ze zelfs maar te analyseren en stelt zij zich op het standpunt dat: “enkel een paar online sollicitaties en een mogelijkheid tot outplacement (juni 2020) zijn onvoldoende om aan te tonen dat de referentiepersoon heden actief op zoek is naar werk”.

Waarom alle voorgelegde documenten niet afdoende zijn, en wat voor verwerende partij als afdoende zou beschouwen worden, is een raadsel.

Verweerster verwijst zelfs niet correct naar bepaalde documenten: in het geval van online sollicitaties, bijvoorbeeld, verwijst ze niet naar de datum waarop de documenten naar haar werden verzonden en niet naar de datum waarop de verzoeken werden gedaan. Deze benadering kan tot verwarring leiden, met name omdat zij suggereert dat de vrouw van verzoeker minder verzoeken heeft ingediend dan zij in werkelijkheid heeft gedaan.

Daarbij heeft verweerster haar beslissing niet voldoende gemotiveerd in het licht van alle aan haar voorgelegde bewijzen.

Verweerster stelt verzoeker niet in staat om de redenen voor dit besluit te kennen en te begrijpen, door de vastgestelde motivering duidelijk en ondubbelzinnig uiteen te zetten. (C.C.E., n°226.993, 1 oktober 2019).

In zijn arrest van 28 juli 2015, had Uw Raad echter aangedrongen op de verplichting om het besluit van de administratie inzake de "actieve zoektocht naar werk" te motiveren:

« [l'administration] (...) de motiver plus particulièrement sa décision au regard desdits documents, lesquels constituent des éléments devant être pris en considération dans l'appréciation de la recherche active d'emploi » (RvV., nr 150.027, 28 juli 2015, pt. 4.2 — wij benadrukken).

In ieder geval zijn de door verzoeker ingediende documenten meer dan voldoende om aan te tonen dat de vrouw van verzoeker actief op zoek is naar werk. Ze zijn talrijk en getuigen van haar proactieve aanpak. Had verwerende partij bijkomende documenten gewenst met betrekking tot de periode na 04.02.2020, had zij die moeten vragen (zie eerste onderdeel).

In zijn arrest van 21 december 2017, achtte uw Raad soortgelijke bewijzen als die van verzoeker voldoende om aan te tonen dat hij actief op zoek was naar werk. In dit geval ging het over « candidatures, offres d'emploi, accusés de réception, réponses, attestations de présence de l'ONEM, des documents du MI REC (dont une convention de stage, une convocation par le FOREM, une attestation de présence à une séance d'information, des contrats de formations professionnelles, une lettre du CPAS [...] et une convention de stage) » (RvV, nr 197 116, 21 december 2017).

Dezelfde redenering moet in casa worden toegepast.

Er dient bovendien rekening houden met het feit dat sinds eind februari 2020, België de verspreiding van de COVID-19-pandemie op haar grondgebied kent en dat van Europa, en de eerste maatregelen ter bestrijding ervan werden op 12.03.2020 in België aangekondigd (stuk 10). Verwerende partij houdt nochtans geen rekening met dit welbekende situatie die een duidelijke invloed heeft op de arbeidsmarkt.

Op 17.03.2020 heeft de regering versterkte maatregelen genomen en aangekondigd om het risico van verspreiding van de pandemie van COVID-19, een bijzonder overdraagbaar virus, te beperken. Deze maatregelen, die gedetailleerd op de website van de premier staan (stuk 11), hebben met name betrekking op ondernemingen:

- Burgers zijn verplicht thuis te blijven;
- Bedrijven zijn — ongeacht hun omvang — verplicht om telewerk te organiseren voor elke functie waar dit mogelijk is, zonder uitzondering;
- Niet-essentiële winkels en handelszaken blijven gesloten, met uitzondering van voedingswinkels, apotheken, dierenvoedingswinkels en krantenwinkels;
- ...

Bij de inschatting van de inspanningen die door verzoekers echtgenote woorden gedaan worden, diende verwerende partij rekening houden met het feit dat op heden de economie “in pauze” is, en dat de sanitaire situatie de zoektocht naar een job vertraagd. Dit heeft zij nochtans niet gedaan.

De werkloosheidsuitkeringen moesten in rekening worden genomen, en men moet vaststellen dat verzoekers echtgenote over "stabiele, toereikende en regelmatige bestaansmiddelen" beschikt.

Het middel is gegrond."

2.2. De uitdrukkelijke motiveringsplicht is vervat in artikel 62 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet) en in de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen. Het doel is de bestuurde in te lichten over de redenen waarom het bestuur zo beslist. De verzoeker moet in staat zijn te oordelen of er aanleiding toe bestaat de beroepen in te stellen waarover hij beschikt. De artikelen 2 en 3 van de voornoemde wet van 29 juli 1991 verplichten de overheid de juridische en feitelijke overwegingen te melden, die de grond zijn van een beslissing en dit op een "afdoende" wijze. Het begrip "afdoende" impliceert dat de motivering in rechte en in feite evenredig moet zijn aan het gewicht van de genomen beslissing.

In dit geval geeft de bestreden beslissing de juridische grondslag weer: artikel 40ter van de Vreemdelingenwet. De bestreden beslissing geeft de feitelijke reden weer: de verzoeker toont niet afdoende aan dat de referentiepersoon, die werkloosheidsvergoedingen ontvangt, actief werk zoekt, hetzij is vrijgesteld van deze verplichting.

Verzoeker maakt niet duidelijk op welk punt deze motivering hem niet in staat stelt om te begrijpen op grond van welke juridische en feitelijke gegevens de bestreden beslissing is genomen. Het doel van de formele motiveringsplicht is bereikt (RvS 26 maart 2002, nr. 105.103).

2.3.1. De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) is bij de beoordeling van de materiële motiveringsplicht niet bevoegd zijn beoordeling van de aanvraag in de plaats te stellen van die van de administratieve overheid. De Raad is in de uitoefening van zijn wettelijk toezicht enkel bevoegd om na te gaan of deze overheid bij de beoordeling van de aanvraag is uitgegaan van de juiste feitelijke gegevens, of zij die correct heeft beoordeeld en of zij op grond daarvan niet onredelijk tot haar besluit is gekomen (cf. RvS 7 december 2001, nr. 101.624).

Het onderzoek naar de schending van de materiële motiveringsplicht verricht de Raad in het kader van de volgende bepalingen, waarvan verzoeker tevens de schending aanvoert.

Artikel 40ter van de Vreemdelingenwet:

“§ 1.

De familieleden bedoeld in artikel 40bis, § 2, van een Belg die zijn recht op vrij verkeer heeft uitgeoefend overeenkomstig het Verdrag betreffende de Europese Unie en het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie, zijn onderworpen aan dezelfde bepalingen als de familieleden van een burger van de Unie.

§ 2.

De bepalingen van dit hoofdstuk zijn van toepassing op de volgende familieleden van een Belg die niet zijn recht van vrij verkeer en verblijf op het grondgebied van de lidstaten heeft uitgeoefend krachtens het Verdrag betreffende de Europese Unie en het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie :

1° de familieleden bedoeld in artikel 40bis, § 2, eerste lid, 1° tot 3°, mits zij de Belg die het recht op gezinshereniging opent vergezellen of zich bij hem voegen;

2° de familieleden bedoeld in artikel 40bis, § 2, eerste lid, 4°, mits het de vader en moeder van een minderjarige Belg betreft die hun identiteit bewijzen door middel van een geldig identiteitsdocument en zij de Belg die het recht op gezinshereniging opent vergezellen of zich bij hem voegen.

De familieleden bedoeld in het eerste lid, 1°, moeten bewijzen dat de Belg :

1° beschikt over stabiele, toereikende en regelmatige bestaansmiddelen. Aan die voorwaarde wordt geacht te zijn voldaan indien de bestaansmiddelen ten minste gelijk zijn aan honderdtwintig procent van het bedrag bedoeld in artikel 14, § 1, 3°, van de wet van 26 mei 2002 betreffende het recht op maatschappelijke integratie en zoals geïndexeerd volgens artikel 15 van voormelde wet. Bij het beoordelen van deze bestaansmiddelen wordt rekening gehouden met hun aard en regelmatigheid. Er wordt daarentegen geen rekening gehouden met de middelen verkregen uit het leefloon, de financiële maatschappelijke dienstverlening, de kinderbeijlagen en toeslagen, de inschakelingsuitkeringen en de

overbruggingsuitkering. De werkloosheidsuitkering komt alleen in aanmerking indien de Belg bewijst dat hij actief werk zoekt.

Deze voorwaarde is niet van toepassing indien alleen zijn minderjarige familieleden bedoeld in artikel 40bis, § 2, eerste lid, 3°, de Belg vergezellen of zich bij hem voegen.

2° beschikt over voldoende huisvesting die hem in staat stelt zijn familielid of familieleden die hem vergezellen of zich bij hem voegen te herbergen en die voldoet aan de voorwaarden opgelegd aan een onroerend goed dat als hoofdverblijfplaats wordt verhuurd zoals bepaald in artikel 2 van Boek III, Titel VIII, Hoofdstuk II, Afdeling 2, van het Burgerlijk Wetboek. De Koning bepaalt, bij een besluit vastgesteld na overleg in de Ministerraad, de wijze waarop de Belg bewijst dat het onroerend goed aan de opgelegde voorwaarden voldoet.

3° beschikt over een ziektekostenverzekering die de risico's in België voor hem en zijn familieleden dekt. Als een attest van geen huwelijksbeletsel is afgegeven, wordt er naar aanleiding van het onderzoek van een aanvraag tot gezinshereniging gebaseerd op het voltrokken huwelijk, waarvoor het attest is afgegeven, geen nieuw onderzoek uitgevoerd, tenzij er nieuwe gegevens zijn.

Wat de personen betreft bedoeld in artikel 40bis, § 2, eerste lid, 1° en 2°, moeten de echtgenoten of de partners beiden ouder zijn dan eenentwintig jaar. Deze minimumleeftijd wordt echter teruggebracht tot achttien jaar indien de echtelijke band of het geregistreerd partnerschap dat als gelijkwaardig wordt beschouwd met het huwelijk reeds vóór de indiening van het verzoek tot gezinshereniging bestond of indien ze, in het geval van een wettelijk geregistreerd partnerschap, bewijzen dat ze vóór de indiening van het verzoek tot gezinshereniging minstens één jaar hebben samengewoond.

Onverminderd de artikelen 42ter en 42quater, kan aan het verblijf van een familielid van een Belg ook een einde worden gemaakt wanneer de voorwaarden van het tweede lid niet meer zijn vervuld.”

Artikel 42 van de Vreemdelingenwet:

“§ 1

Het recht op een verblijf van meer dan drie maanden in het Rijk wordt zo snel mogelijk en ten laatste zes maanden volgend op de datum van aanvraag zoals bepaald in § 4, tweede lid, erkend aan de burger van de Unie en zijn familieleden onder de voorwaarden en voor de duur door de Koning bepaald overeenkomstig de Europese verordeningen en richtlijnen. Bij de erkenning wordt rekening gehouden met het geheel van de elementen van het dossier.

Indien aan de voorwaarde van het toereikend karakter van de bestaansmiddelen bedoeld in de artikelen 40bis, § 4, tweede lid, en 40ter, § 2, tweede lid, 1°, niet is voldaan, dient de minister of zijn gemachtigde, op basis van de eigen behoeften van de burger van de Unie die vervoegd wordt en van zijn familieleden te bepalen welke bestaansmiddelen zij nodig hebben om in hun behoeften te voorzien zonder ten laste te vallen van de openbare overheden. De minister of zijn gemachtigde kan hiervoor alle bescheiden en inlichtingen die voor het bepalen van dit bedrag nuttig zijn, doen overleggen door de vreemdeling en door elke Belgische overheid.

§ 2

Voor de burgers van de Unie wordt het recht op verblijf van meer dan drie maanden geconstateerd door een verklaring van inschrijving. Zij worden al naargelang het geval ingeschreven in het vreemdelingenregister of in het bevolkingsregister.

§ 3

Voor de familieleden van de burger van de Unie die zelf geen burgers van de Unie zijn, wordt het recht op verblijf geconstateerd door een verblijfsvergunning. Zij worden ingeschreven in het vreemdelingenregister. De geldigheidsduur van deze verblijfsvergunning is gelijk aan de voorziene periode van verblijf van de burger van de Unie die zij begeleiden of vervoegen en bedraagt ten hoogste vijf jaar vanaf de datum van afgifte.

§ 4

De verklaring van inschrijving en de verblijfsvergunning worden afgegeven volgens de modaliteiten door de Koning bepaald overeenkomstig de Europese verordeningen en richtlijnen.

Zij moeten ten laatste worden aangevraagd bij het verstrijken van een periode van drie maanden na de datum van binnenkomst bij het gemeentebestuur van de plaats waar men verblijft. Indien na het verstrijken van deze periode, geen verklaring van inschrijving of verblijfsvergunning wordt aangevraagd, kan er door de minister of zijn gemachtigde een administratieve geldboete van 200 euro geheven worden. Deze geldboete wordt geïnd overeenkomstig artikel 42octies.”

Het zorgvuldigheidsbeginsel verplicht de overheid om haar beslissingen op een zorgvuldige wijze voor te bereiden en te steunen op een correcte feitenvinding (RvS 14 februari 2006, nr. 154.954; RvS 2 februari 2007, nr. 167.411). Dit houdt ook in dat zij zich moet steunen op alle gegevens en dienstige stukken.

De overheid moet zich afdoende informeren over alle relevante elementen.

De zorgvuldigheidsplicht geldt ook voor de rechtsonderhorige of, in het kader van een wederkerig bestuursrecht, de burger. In het kader van verblijfsaanvraag rust de bewijslast bij de aanvrager die zorgvuldig moet zijn bij het indienen van de aanvraag en alle relevante stukken en elementen moet aanbrengen zodat de gemachtigde kan beoordelen of hij voldoet aan de wettelijke voorwaarden. De verplichting die in dit geval rust op de verzoeker, kadert bijgevolg in de wederkerige zorgvuldigheidsverplichting (RvS 28 april 2008, nr. 182.450).

2.3.2. Verzoeker betwist niet dat in toepassing van artikel 40ter van de Vreemdelingenwet hij moest aantonen dat de referentiepersoon actief werk zocht tijdens het genot van de werkloosheidsuitkeringen. In eerste instantie verwijt verzoeker de verwerende partij hem niet bijkomend te contacteren om een actualisatie of bijkomende stukken te vragen betreffende het "actief zoeken naar werk".

Verzoeker verwijst naar de volgende stukken die zijn overgemaakt voor het nemen van de bestreden beslissing:

- 15.11.2019: sollicitatie voor de functie "polyvalent medewerker grootwarenhuis" via Synergie;
- 17.11.2019: sollicitatie voor de functie "flexijob verkoop bakkerij (m/v) via Konvert;
- 24.11.2019: sollicitatie voor de functie "winkelmedewerker bakkerij (m/v)" via Konvert;
- 3.12.2019: sollicitatie voor de functie "schoonmaakmedewerker avonddienst (m/v)" via Konvert;
- 4.12.2019: sollicitatie voor de functie "inpakkers weekend met extra bijhorende functie (m/v)" via Konvert;
- 08.03.2019: inschrijving bij Randstad;
- 23.07.2019: inschrijving bij Synergie;
- Inschrijving bij Forum jobs;
- Bewijs van mogelijkheid tot outplacement voor juni 2020."

De bestreden beslissing beantwoordt deze stukken met het volgende motief:

"Volgende documenten worden voorgelegd:

- Attest Outplacementbegeleiding VDAB dd. 12.06.2019; Brief M. dd. 29.05.2019
- Betekening van opzegging arbeidsovereenkomst dd. 30.01.2019 M.; Overeenkomst betreffende de verlenging van de opzegtermijn dd. 8.02.2019
- Aanvraagformulier RVA dd. 8.05.2019
- Attest betalingen werkloosheid voor de periode april tot oktober 2019
- Bewijzen van online sollicitaties (dd. 9.12.2019, 26.11.2019, 17.11.2019, 15.11.2019)
- Bewijzen van inschrijving bij Forum Jobs (ongedateerd); inschrijving bij Randstad Belgium NV dd. 8.03.2019, Inschrijvingsformulier Synergie dd. 23.07.2019
- Attest vertrek vakantiegeld M. dd. 2.05.2019; Attest vervroegd vakantiegeld M. dd. 2.05.2019; Loonfiches M. februari tot april 2019

Uit het meeste recente gegevens blijkt dat de referentiepersoon een werkloosheidsvergoeding ontvangt. Echter, gelet dat de referentiepersoon niet heeft aangetoond dat ze heden actief op zoek is naar werk, dan wel is vrijgesteld van deze verplichting, kunnen de voorgelegde werkloosheidsuitkeringen niet in aanmerking worden genomen bij de beoordeling van de bestaansmiddelen. Enkel een paar online sollicitaties en een mogelijkheid tot outplacement (juni 2020) zijn onvoldoende om aan te tonen dat de referentiepersoon heden actief op zoek is naar werk."

Uit dit motief blijkt dat de verwerende partij rekening heeft gehouden met de aan haar bekende stukken voor het nemen van de bestreden beslissing.

Verder is de redenering, dat het voorleggen van een aantal onlinesollicitaties en een mogelijkheid tot outplacement onvoldoende is om het actief zoeken naar werk aan te tonen, kennelijk redelijk.

Immers blijkt uit het administratief dossier en de voorhanden zijnde stukken dat de referentiepersoon werd ontslaan op 30 januari 2019 met uiteindelijk een opzeggingstermijn van 12 weken. De werkloosheidsvergoeding werd aangevraagd op 29 april 2019. Door verzoeker werden sollicitaties van de referentiepersoon voorgelegd enkel gedurende één maand (gaande van 15 november 2019 tot 9 december 2019). Verzoeker is bijgevolg zeer karig geweest in het voorleggen van de bewijzen, vereist

door artikel 40ter, §2, van de Vreemdelingenwet, meer bepaald: “De werkloosheidsuitkering komt alleen in aanmerking indien de Belg bewijst dat hij actief werk zoekt.”

De verwerende partij merkt correct op in haar nota met opmerkingen:

“De verzoekende partij heeft ruimschoots de mogelijkheid gehad om bij het indienen van haar aanvraag en voor het nemen van de bestreden beslissing nuttig voor haar belangen op te komen en alle relevante bewijsstukken aan de bevoegde diensten over te maken teneinde aan te tonen dat zij aan de verblijfsvoorwaarden voldoet. Zij heeft aldus haar standpunt op nuttige wijze naar voren kunnen brengen. De verzoekende partij maakt niet aannemelijk dat zij door het bestuur voorafgaand aan het nemen van de bestreden beslissing alsnog diende te worden uitgenodigd om stukken voor te leggen.”

Dit klemt nog meer nu in het kader van de wederkerige zorgvuldigheidsplicht (zie punt 2.3.1.) het verzoeker toekomst in het kader van diens aanvraag alle mogelijke nuttige elementen naar voren te brengen.

Waar verzoeker verwijst naar de stukken die hij thans toevoegt aan zijn verzoekschrift, en stelt: “Had verwerende partij later meer (actuele) documenten gewenst, dan moest zij dit aan meedelen en hem tijd geven om bijkomende documenten voor te leggen.

Indien hem dit werd gevraagd, had verzoeker nog bijkomende documenten kunnen voorleggen met betrekking tot de actieve zoektocht naar een job van zijn echtgenote, o.a.:

- 10.12.2019: inschrijving bij Accent jobs for People NV (stuk 3);
 - 30.12.2019: bewijs of online sollicitatie via ASAP.be (stuk 4);
 - 17.01.2020: sollicitatie voor de functie “inpakker in 2 ploegen OF nachtploeg (m/v)” via Konvert (stuk 5);
 - 22.02.2020: sollicitatie voor de functie “polyvalent medewerker grootwarenhuis” via Synergie (stuk 6);
 - 16.04.2020: sollicitatie voor de functie “winkelbediende deeltijds” bij lidl (stuk 7)
- o 27.04.2020: mislukte sollicitatie (stuk 8);*
- 29.04.2020: sollicitatie voor de functie “poetshulp met dienstencheques” via I-Mens (stuk 9).”, merkt de Raad op dat de vier eerst opgesomde stukken wel degelijk hadden kunnen voorgelegd worden voor het nemen van de bestreden beslissing.

Of in de bestreden beslissing wordt verwezen naar de datum van verzending of de datum waarop de verzoeken zijn gedaan, wat verzoeker aanvoert, is in het licht van het voorgaande irrelevant.

Verder kan verzoeker de verwerende partij niet verwijten geen rekening te houden met stukken die haar niet zijn meegedeeld. De regelmatigheid van een administratieve beslissing dient te worden beoordeeld in functie van de gegevens waarover het bestuur ten tijde van het nemen van zijn beslissing kon beschikken om deze te nemen (RvS 23 september 2002, nr. 110.548 en vaste rechtspraak van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen). De Raad zou zijn bevoegdheid overschrijden door bij zijn wettigheidstoetsing rekening te houden met gegevens die dateren van na de bestreden beslissing (RvS 18 juni 2009, nr. 194.395).

Het staat verzoeker overigens vrij op basis van nieuwe bewijzen een nieuwe aanvraag in te dienen.

Waar verzoeker erop wijst dat de werkloosheidsperiode van de referentiepersoon (negen maanden) niet langdurig of buitensporig is, wijst de Raad erop dat dergelijke lengte van de periode meer dan enkele sollicitaties binnen slechts een periode van een maand verlangt. De inschrijvingen en het attest van outplacementbegeleiding doen hieraan geen afbreuk.

De motieven van de bestreden beslissing zijn kennelijk redelijk, steunen op een juiste feitenvinding en zijn correct beoordeeld. Dit volstaat om de bestreden beslissing te schragen.

Verwijzen naar arresten van de Raad is niet dienstig. Elk geval dient op zijn individuele merites beoordeeld te worden en in het Belgische rechtssysteem kennen deze arresten geen precedentswaarde.

Verzoeker verwijst nog naar de gevolgen van de coronacrisis. Nu hij geen bewijzen voorlegde van de periode januari 2020 tot begin maart 2020, is deze verwijzing in dit geval niet dienstig.

De materiële motiveringsplicht, het zorgvuldigheidsbeginsel en de artikelen 40ter en 42 van de Vreemdelingenwet zijn niet geschonden.

2.4. Verzoeker voert in het kader van de grieven die werden besproken de schending aan van het vertrouwensbeginsel en het recht van verdediging in combinatie met “*het beginsel van procedureel medewerking*”.

Voor wat de procedurele medewerkingsplicht betreft, waarover verzoeker het heeft, volstaat het te verwijzen naar de uiteenzetting, gegeven over de grieven die de zorgvuldigheidplicht betreffen. Verzoeker heeft alle kansen gehad om nuttige elementen ruimschoots voor het nemen van de bestreden beslissing in te dienen, terwijl uit de wettelijke vereiste blijkt dat het de aanvrager toekomt te bewijzen dat de referentiepersoon afdoende actief naar werk zoekt. Verzoeker wist ook dat hij dit moest doen, nu enkele sollicitaties door hem werden voorgelegd.

De Raad wijst er voorts op dat de rechten van verdediging in administratiefrechtelijke zaken enkel van toepassing zijn op tuchtzaken, doch niet op administratieve beslissingen die worden genomen in het raam van de Vreemdelingenwet (RvS 3 november 2003, nr. 124.957).

Het vertrouwensbeginsel kan worden omschreven als een van de beginselen van behoorlijk bestuur krachtens hetwelk de burger moet kunnen vertrouwen op een vaste gedragslijn van de overheid, of op toezeggingen of beloften die de overheid in het concrete geval heeft gedaan (RvS 6 februari 2001, nr. 93.104). Het vertrouwensbeginsel houdt in dat door het bestuur gewekte rechtmatige verwachtingen zo mogelijk dienen te worden gehonoreerd (RvS 28 januari 2008, nr. 179.021). Verzoeker toont niet aan dat hij rechtmatige verwachtingen kon hebben om een verblijf van meer dan drie maanden te verkrijgen op basis van zijn ingediende aanvraag.

Ook deze beginselen van behoorlijk bestuur zijn niet geschonden.

2.5. Het enig middel is ongegrond.

3. Korte debatten

De verzoekende partij heeft geen gegrond middel aangevoerd dat tot de nietigverklaring van de bestreden beslissing kan leiden. Aangezien er grond is om toepassing te maken van artikel 36 van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, wordt de vordering tot schorsing, als *accessorium* van het beroep tot nietigverklaring, samen met het beroep tot nietigverklaring verworpen.

4. Kosten

Gelet op het voorgaande past het de kosten van het beroep ten laste te leggen van de verzoekende partij.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vordering tot schorsing en het beroep tot nietigverklaring worden verworpen.

Artikel 2

De kosten van het beroep, begroot op 186 euro, komen ten laste van de verzoekende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op negentien oktober tweeduizend twintig door:

mevr. M. BEELEN,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. K. VERKIMPEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERKIMPEN

M. BEELEN